

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 25.

Vydána dne 21. května 1932.

Obsah: **(64. a 65.) 64.** Úmluva a Statut o mezinárodním režimu námořních přístavů, podepsané v Ženevě dne 9. prosince 1923. — **65.** Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Nizozemským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

64.

Úmluva a Statut

o mezinárodním režimu námořních přístavů, podepsané v Ženevě dne 9. prosince 1923.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

NĚMECKA, BELGIE, BRASILIE, VELKÉ BRITANIE (S NOVÝM ZÉLANDEM
A INDIÍ), BULHARSKA, CHILE, DÁNSKA, ŠPANĚLSKA, ESTONSKA, ŘECKA,
MAĎARSKA, ITALIE, JAPONSKA, LITEVSKA, NORSKA, NIZOZEMÍ, SALVA-
DORU, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, SIAMU, ŠVÉDSKA,

ŠVÝCARSKA A URUGUAYE

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA SE STATUTEM, PŘÍLOHOU

A PODPISOVÝM ZÁPISEM:

Convention et Statut sur le Régime international des Ports maritimes.

L'Allemagne, la Belgique, le Brésil, l'Empire Britannique (avec la Nouvelle Zélande et l'Inde), la Bulgarie, le Chili, le Danemark, l'Espagne, l'Esthonie, la Grèce, la Hongrie, l'Italie, le Japon, la Lithuanie, la Norvège, les Pays-Bas, le Salvador, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, le Siam, la Suède, la Suisse, la Tchécoslovaquie et l'Uruguay,

Désireux d'assurer dans la plus large mesure possible la liberté des communications prévue à l'article 23 e) du Pacte, en garantissant dans les ports maritimes placés sous leur souveraineté ou autorité et pour les besoins du commerce international l'égalité de traitement entre les navires de tous les Etats contractants, leurs marchandises et leur passagers;

Considérant que la meilleure manière d'aboutir à un résultat en cette matière est par le moyen d'une convention générale à laquelle le plus grand nombre possible d'Etats pourront adhérer ultérieurement;

Considérant que la Conférence réunie à Gênes, le 10 avril 1922 a demandé, en une résolution transmise aux organismes compétents de la Société des Nations, avec l'approbation du Conseil et de l'Assemblée de la Société, que soient conclues et mises en vigueur le plus tôt possible les conventions internationales relatives au régime des communications prévues dans les traités de paix et que l'article 379 du Traité de Versailles et les articles correspondants des autres traités ont prévue l'élaboration d'une Convention générale sur le régime international des ports;

Ayant accepté l'invitation de la Société des Nations de participer à une conférence, réunie à Genève le 15 novembre 1923;

Soucieux de mettre en vigueur les dispositions du Statut applicable au régime international des ports maritimes qui y a été adopté, et de conclure une convention générale à cet effet, les Hautes Parties Contractantes ont nommé pour leurs plénipotentiaires:

Convention and Statute on the International Regime of Maritime Ports.

Germany, Belgium, Brazil, the British Empire (with New Zealand and India), Bulgaria, Chile, Denmark, Spain, Esthonia, Greece, Hungary, Italy, Japan, Lithuania, Norway, the Netherlands, Salvador, Kingdom of the Serbs, Croats and Slovenes, Siam, Sweden, Switzerland, Czechoslovakia and Uruguay,

Desirous of ensuring in the fullest measure possible the freedom of communications mentioned in Article 23 (e) of the Covenant by guaranteeing in the maritime ports situated under their sovereignty or authority and for purposes of international trade equality of treatment between the ships of all the Contracting States, their cargoes and passengers;

Considering that the best method of achieving their present purpose is by means of a general convention to which the greatest possible number of States can later accede;

And whereas the Conference which met at Genoa on April 10th, 1922, requested in a resolution which was transmitted to the competent organisations of the League of Nations with the approval of the Council and the Assembly of the League, that the International Conventions relating to the Regime of Communications provided for in the Treaties of Peace should be concluded and put into operation as soon as possible, and whereas, Article 379 of the Treaty of Versailles and the corresponding articles of the other Treaties provide for the preparation of a General Convention on the International Regime of Ports;

Having accepted the invitation of the League of Nations to take part in a Conference which met at Geneva on November 15th, 1923;

Desirous of bringing into force the provisions of the Statute relating to the International Regime of Ports adopted thereat, and of concluding a General Convention for this purpose, the High Contracting Parties have appointed as their plenipotentiaries:

(Překlad.)

Úmluva a Statut o mezinárodním režimu námořních přístavů.

Německo, Belgie, Brasilie, Říše Britská (s Novým Zélandem a Indií), Bulharsko, Chile, Dánsko, Španělsko, Estonsko, Řecko, Maďarsko, Itálie, Japonsko, Litva, Norsko, Nizozemí, Salvador, Království Srbů, Chorvatů a Slovinců, Siam, Švédsko, Švýcarsko, Československo a Uruguay,

přejíce si zajistiti v míře co možná největší svobodu dopravy, o níž jedná článek 23 e) Úmluvy o Společnosti národů, zaručující v námořních přístavech, podléhajících jejich svrchovanosti nebo pravomoci, pro potřeby mezinárodního obchodu rovné nakládání s loďmi všech smluvních států, jejich zbožím a cestujícími;

jsouce toho názoru, že nejlepší způsob k dosažení tohoto cíle jest sjednání všeobecné mezinárodní úmluvy, k níž může později přistoupi ti co možná největší počet států;

majíce na zřeteli, že konference, jež se sešla 10. dubna 1922 v Janově, žádala v resoluci zasláné příslušným orgánům Společnosti národů se souhlasem Rady a Shromáždění Společnosti, aby byly co nejdříve sjednány a v účinnost uvedeny mezinárodní úmluvy o dopravním režimu, o nichž jednají mírové smlouvy, a že článek 379. Versailleské smlouvy a jemu odpovídající články ostatních smluv zamýšlely vypracování všeobecné úmluvy o mezinárodním režimu přístavním;

přijavše pozvání Společnosti národů k účasti na konferenci shromážděné v Ženevě dne 15. listopadu 1923;

jsouce starostlivy toho, aby uvedly v účinnost ustanovení přijatého tam statutu, platného pro mezinárodní režim námořních přístavů, a sjednaly k tomu cíli všeobecnou úmluvu, jmenovaly Vysoké smluvní strany svými plnomocníky:

Le Président du Reich Allemand: The President of the German Reich:

Monsieur Gottfried Aschmann,
Consul général à Genève;

M. Gottfried Aschmann,
Consul-General at Geneva;

Sa Majesté le Roi des Belges:

H. M. the King of the Belgians:

M. Xavier Neujean,
Ministre des Chemins de fer, Marine, Postes, Télégraphes et Téléphones de Belgique, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

M. Xavier Neujean,
Minister of Railways, Mercantile Marine, Posts, Telegraphs and Telephones of Belgium, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

Le Président de la République des Etats-Unis du Brésil:

The President of the Republic of the United States of Brazil:

M. le Commandant-Major E. Leitão de Carvalho,
Officier d'Etat-Major, Professeur à l'Ecole d'Etat-Major de Rio de Janeiro, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit,

Commandant-Major E. Leitão de Carvalho,
Staff Officer, Professor at the Staff College of Rio de Janeiro, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit,

et

and

M. Eliseu Da Fonseca Montarroyos,
Membre de la Commission consultative et technique des Communications et du Transit, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

M. Eliseu da Fonseca Montarroyos,
Member of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande et des Dominions Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

Sir Hubert Llewellyn Smith,
G. C. B., Conseiller économique principal du Gouvernement britannique, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sir Hubert Llewellyn Smith,
G. C. B., Chief Economic Adviser of the British Government, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:

For the Dominion of New Zealand:

L'Honorable Sir James Allen,
K. C. B., Haut Commissaire pour la Nouvelle-Zélande dans le Royaume-Uni;

The Hon. Sir James Allen,
K. C. B., High Commissioner for New Zealand in the United Kingdom;

Pour l'Inde:

For India:

Le très honorable Lord Hardinge of Penshurst,
K. G., G. C. B., G. C. S. I., G. C. M. G., G. C. I. E., G. C. V. O., I. S. O., Conseiller privé, ancien Vice-Roi, ancien Ambassadeur;

The Hon. Lord Hardinge of Penshurst,
K. G., G. C. B., G. C. S. I., G. C. M. G., G. C. I. E., G. C. V. O., I. S. O., Privy Councillor, former Viceroy, former Ambassador;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

His Majesty the King of the Bulgarians:

M. D. Mikoff,
Chargé d'Affaires à Berne;

M. D. Mikoff,
Chargé d'Affaires at Berne;

President Německé říše:

pana **Gottfrieda Aschmanna**,
generálního konsula v Ženevě;

Jeho Veličenstvo král Belgů:

p. **Xavera Neujeana**,
belgického ministra železnic, námořnictva, pošt,
telegrafů a telefonů, delegáta na druhé všeobecné
konferenci dopravní a transitní;

President republiky Spojených
Států Brasilských:

p. komandanta-majora
E. Leitão de Carvalho,
důstojníka hlavního štábu, profesora na škole hlav-
ního štábu v Rio de Janeiro, delegáta na druhé vše-
obecné konferenci dopravní a transitní,

a

p. **Eliseu da Fonseca Montarroyos**,
člena poradní a technické komise pro dopravu
a transit, delegáta na druhé všeobecné konferenci
dopravní a transitní;

Jeho Veličenstvo král Spoje-
ného království Velké Britanie
a Irska i britských zámor-
ských držav, císař Indický:

Sira **Huberta Llewellyna Smitha**,
G. C. B., hlavního národohospodářského poradce
britské vlády, delegáta na druhé všeobecné konfe-
renci dopravní a transitní;

Za Dominium Novozélandské:

Ctihodného Sira **James Allena**,
K. C. B., vysokého komisaře pro Nový Zéland ve
Spojeném království;

Za Indii:

Velectihodného lorda **Hardinge of Penshurst**,
K. G., G. C. B., G. C. S. I., G. C. M. G., G. C. I. E.,
G. C. V. O., I. S. O., tajného radu, bývalého místo-
krále, bývalého velvyslance;

Jeho Veličenstvo král Bulharů:

p. **D. Mikoffa**,
chargé d'affaires v Bernu;

Le Président de la République
du Chili:

M. Francisco Rivas Vicuña,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse, près le Président de la République tchécoslovaque, près le Président de la République autrichienne, et près Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de Hongrie, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. P. A. Holck-Colding,

Chef de département au Ministère des Travaux publics, Membre de la Commission consultative et technique des Communications et du Transit, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Guillermo Brockmann y Abarzuza,

Inspecteur général des Chaussées, Canaux et Ports, Membre de la Commission consultative et technique des Communications et du Transit, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Le Président de la République
Esthonienne:

M. Charles Robert Pusta,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Président de la République française, Membre de la Commission consultative et technique des Communications et du Transit, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

M. A. Politis,

Délégué technique du Gouvernement hellénique à Paris, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit,

et

M. Demètre G. Phocas,

Capitaine de frégate de la marine hellénique, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Son Altesse Sérénissime le
Gouverneur de Hongrie:

M. Emile de Walter,

Conseiller ministériel au Ministère royal de Hongrie des Affaires étrangères, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

The President of the Republic
of Chile:

M. Francisco Rivas Vicuña,

Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the Swiss Federal Council, to the President of the Czechoslovak Republic, to the President of the Austrian Federal Republic and to His Serene Highness the Governor of Hungary, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King
of Denmark:

M. P. A. Holck-Colding,

Director of Section at the Ministry of Public Works, Member of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King of Spain:

M. Guillermo Brockmann y Abarzuza,

Inspector-General of Roads, Canals and Ports, Member of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

The President of the
Esthonian Republic:

M. Charles Robert Pusta,

Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the French Republic, Member of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King of the
Hellenes:

M. A. Politis,

Technical Representative of the Hellenic Government in Paris, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit,

and

M. Demetre G. Phocas,

Captain in the Hellenic Navy, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Serene Highness the
Governor of Hungary:

M. Emile de Walter,

Ministerial Counsellor at the Royal Hungarian Ministry for Foreign Affairs, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

President republiky Chilské:

p. Františka Rivase Vicuñu,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
u švýcarské Spolkové rady, u presidenta Českoslo-
venské republiky, u presidenta republiky Rakouské
a u Jeho Jasně Výsosti říšského správce Maďar-
ského, delegáta na druhé všeobecné konferenci do-
pravní a transitní;

Jeho Veličenstvo král Dánský:

p. P. A. Holck-Coldinga,

přednostu odboru v ministerstvu veřejných prací,
člena poradní a technické komise pro dopravu a
transit, delegáta na druhé všeobecné konferenci do-
pravní a transitní;

Jeho Veličenstvo král
Španělský:

p. Guillermo Brockmanna y Abarzuza,

generálního inspektora silnic, průplavů a přístavů,
člena poradní a technické komise pro dopravu a
transit, delegáta na druhé všeobecné konferenci do-
pravní a transitní;

President republiky Estonské:

p. Karla Roberta Pustu,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
u presidenta republiky Francouzské, člena poradní
a technické komise pro dopravu a transit, delegáta
na druhé všeobecné konferenci dopravní a transitní;

Jeho Veličenstvo král Helénů:

p. A. Politise,

technického delegáta řecké vlády v Paříži, delegáta
na druhé všeobecné konferenci dopravní a transitní,

a

p. Dimitrije G. Phocase,

fregatního kapitána řeckého námořnictva, delegáta
na druhé všeobecné konferenci dopravní a transitní;

Jeho Jasná Výsost říšský
správce Maďarský:

p. Emila de Waltera,

ministerského radu v král. maďarském ministerstvu
zahraničních věcí, delegáta na druhé všeobecné kon-
ferenci dopravní a transitní;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Paolo Bignami,

ancien Sous-Secrétaire d'Etat, ancien Député, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté l'Empereur de Japon:

M. S. Okuyama,

Conseiller d'ambassade, Directeur adjoint du Bureau du Japon à la Société des Nations à Paris, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Le Président de la République Lithuanienne:

M. C. Dobkevicius,

Conseiller à la Légation de Lithuanie à Paris, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Gabriel Smith,

Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Le Jonkheer W. J. M. van Eysinga,

Professeur à l'Université de Leyde, Membre de la Commission consultative et technique des Communications et du Transit, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Le Président de la République de Salvador:

M. J. G. Guerrero,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Président de la République française et près Sa Majesté le Roi d'Italie, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

M. B. Voukovitch,

Directeur des Chemins de fer de l'Etat, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi de Siam:

M. Phya Sanpakitch Preecha,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Espagne et près Sa Majesté le Roi d'Italie, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

His Majesty the King of Italy:

M. Paolo Bignami,

former Under-Secretary of State, former Member of the Chamber of Deputies, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the Emperor of Japan:

M. S. Okuyama,

Counsellor of Embassy, Assistant Head of the Japanese League of Nations Office in Paris, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

The President of the Republic of Lithuania:

M. C. Dobkevicius,

Counsellor at the Lithuanian Legation in Paris, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King of Norway:

M. Gabriel Smith,

Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

Her Majesty the Queen of the Netherlands:

Jonkheer W. J. M. van Eysinga,

Professor at the University of Leyden, Member of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

The President of the Republic of Salvador:

M. J. G. Guerrero,

Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the President of the French Republic and to His Majesty the King of Italy, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King of the Serbs, Croats and Slovenes:

M. B. Voukovitch,

Director of the State Railways, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King of Siam:

M. Phya Sanpakitch Preecha,

Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Spain and to His Majesty the King of Italy, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

Jeho Veličenstvo král Italský:

p. Pavla Bignami,

bývalého státního podtajemníka, bývalého poslance,
delegáta na druhé všeobecné konferenci dopravní
a transitní;

Jeho Veličenstvo císař

Japonský:

p. S. Okuyamu,

velvyslaneckého radu, zástupce ředitele japonského
úřadu při Společnosti národů v Paříži, delegáta na
druhé všeobecné konferenci dopravní a transitní;

President republiky Litevské:

p. C. Dobkeviciuse,

radu litevského vyslanectví v Paříži, delegáta na
druhé všeobecné konferenci dopravní a transitní;

Jeho Veličenstvo král Norský:

p. Gabriela Smítha,

delegáta na druhé všeobecné konferenci dopravní
a transitní;

Její Veličenstvo královna
Nizozemská:

p. Jonkheera W. J. M. van Eysinga,

profesora na universitě v Leydenu, člena poradní a
technické komise pro dopravu a transit, delegáta
na druhé všeobecné konferenci dopravní a transitní;

President republiky Salva-
dorské:

p. J. G. Guerrera,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
u presidenta republiky Francouzské a u Jeho Veli-
čenstva krále Italského, delegáta na druhé všeobecné
konferenci dopravní a transitní;

Jeho Veličenstvo král Srbů,
Chorvatů a Slovenců:

p. B. Voukovitche,

ředitele státních drah, delegáta na druhé všeobecné
konferenci dopravní a transitní;

Jeho Veličenstvo král Siamský:

p. Phya Sanpakitche Preechu,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
u Jeho Veličenstva krále Španělského a u Jeho Veli-
čenstva krále Italského, delegáta na druhé všeobecné
konferenci dopravní a transitní;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le Baron **Altströmer**,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
près le Conseil fédéral suisse;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. le Dr. **Robert Herold**,
Directeur de la Division des Chemins de fer du Département fédéral des Postes et des Chemins de fer, Membre de la Commission consultative et technique des Communications et du Transit, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

M. J. **Dvořáček**,
Ministre plénipotentiaire et Chef du Département Economique au Ministère des Affaires étrangères;

Le Président de la République
de l'Uruguay:

M. **Benjamin Fernandez y Medina**,
Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Espagne, Président de la Commission consultative et technique des Communications et du Transit;

lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article premier.

Les Etats contractants déclarent accepter le Statut ci-annexé relatif au régime international des Ports maritimes adopté par la Deuxième Conférence Générale des Communications et du Transit, qui s'est réunie à Genève, le 15 novembre 1923.

Ce Statut sera considéré comme faisant partie intégrante de la présente Convention. En conséquence, elles déclarent accepter les obligations et engagements dudit Statut, conformément aux termes et suivant les conditions qui y figurent.

Article 2.

La présente Convention ne porte en rien atteinte aux droits et obligations qui résultent des dispositions du Traité de Paix signé à Versailles le 28 juin 1919, ou des dispositions des autres traités analogues, en ce qui concerne les Puissances signataires ou bénéficiaires de ces traités.

His Majesty the King
of Sweden:

Baron Alströmer,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary
to the Swiss Federal Council;

The Swiss Federal Council:

Dr. Robert Herold,
Director of the Railway Division of the Federal Department of Posts and Railways, Member of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

The President of the Czechoslovak Republic:

M. J. **Dvořáček**,
Minister Plenipotentiary and Head of the Economic Department of the Ministry for Foreign Affairs;

The President of the Republic
of Uruguay:

M. **Benjamin Fernandez y Medina**,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Spain, Chairman of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit;

who, after communicating their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

Article I.

The Contracting States declare that they accept the Statute on the International Regime of Maritime Ports, annexed hereto, adopted by the Second General Conference on Communications and Transit which met at Geneva on November 15th, 1923.

This Statute shall be deemed to constitute an integral part of the present Convention.

Consequently, they hereby declare that they accept the obligations and undertakings of the said Statute in conformity with the terms and in accordance with the conditions set out therein.

Article 2.

The present Convention does not in any way affect the rights and obligations arising out of the provisions of the Treaty of Peace signed at Versailles on June 28th, 1919, or out of the provisions of the other corresponding Treaties, in so far as they concern the Powers which have signed, or which benefit by, such Treaties.

Jeho Veličenstvo král Švédský:

p. barona **Alströmera**,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
u Švýcarské Spolkové rady;

Švýcarská spolková rada:

p. doktora **Roberta Herolda**,

ředitele oddělení železnic spolkového odboru pro
pošty a železnice, člena poradní a technické komise
pro dopravu a transit, delegáta na druhé všeobecné
konferenci dopravní a transitzí;

President republiky Česko-
slovenské:

p. **J. Dvořáčka**,

zplnomocněného ministra a přednostu národohospo-
dářského odboru ministerstva zahraničních věcí;

President republiky
Uruguajské:

p. **Benjamina Fernandezze y Medina**,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
u Jeho Veličenstva krále Španělského, předsedu po-
radní a technické komise pro dopravu a transit;

kterí, vyměňivše své plné moci, jež shledali
v dobré a náležité formě, dohodli se takto:

Článek 1.

Smluvní státy prohlašují, že přijímají při-
pojený statut o mezinárodním režimu námoř-
ních přístavů, usnesený na druhé všeobecné
konferenci dopravní a transitzí, která se shro-
máždila v Ženevě 15. listopadu 1923.

Tento statut bude považován za nerozluči-
telnou součást této úmluvy. V důsledku toho
prohlašují státy, že berou na sebe povinnosti a
závazky tohoto statutu v mezích a za podmí-
nek v něm uvedených.

Článek 2.

Tato úmluva nedotýká se nikterak práv a
povinností vyplývajících z ustanovení mírové
smlouvy, podepsané dne 28. června 1919, ve
Versailles, nebo z ustanovení ostatních obdob-
ných smluv, pokud jde o mocnosti tyto smlou-
vy podepsavší neb z nich prospěch mající.

Article 3.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour, et sera, jusqu'au 31 octobre 1924, ouverte à la signature de tout Etat représenté à la Conférence de Genève, de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat à qui le Conseil de la Société des Nations aura à cet effet communiqué un exemplaire de la présente Convention.

Article 4.

La présente Convention est sujette à ratification. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera le dépôt à tous Etats signataires ou adhérents.

Article 5.

A partir du premier novembre 1924, tout Etat représenté à la Conférence visée à l'article premier, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat auquel le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire, pourra adhérer à la présente Convention.

Cette adhésion s'effectuera au moyen d'un instrument communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, aux fins de dépôt dans les Archives du Secrétariat. Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous Etats signataires ou adhérents.

Article 6.

La présente Convention n'entrera en vigueur qu'après avoir été ratifiée au nom de cinq Etats. La date de son entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour après la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la cinquième ratification. Ultérieurement, la présente Convention prendra effet, en ce qui concerne chacune des Parties, quatre-vingt-dix jours après la réception de la ratification ou de la notification de l'adhésion.

Conformément aux dispositions de l'article 18 du Pacte de la Société des Nations, le Secrétaire Général enregistrera la présente Convention le jour de l'entrée en vigueur de cette dernière.

Article 7.

Un recueil spécial sera tenu par le Secrétaire général de la Société des Nations, indi-

Article 3.

The present Convention of which the French and English texts are both authentic, shall bear this day's date, and shall be open for signature until October 31st, 1924, by any State represented at the Conference of Geneva, by any Member of the League of Nations and by any State to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Article 4.

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the League of Nations, who shall notify their receipt to every State signatory of or acceding to the Convention.

Article 5.

On and after November 1st, 1924, the present Convention may be acceded to by any State represented at the Conference referred to in Article 1, by any Member of the League of Nations, or by any State to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Accession shall be effected by an instrument communicated to the Secretary-General of the League of Nations to be deposited in the archives of the Secretariat. The Secretary-General shall at once notify such deposit to every State signatory of or acceding to the Convention.

Article 6.

The present Convention will not come into force until it has been ratified in the name of five States. The date of its coming into force shall be the ninetieth day after the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the fifth ratification. Thereafter, the present Convention will take effect in the case of each Party ninety days after the receipt of its ratification or of the notification of its accession.

In compliance with the provisions of Article 18 of the Covenant of the League of Nations, the Secretary-General will register the present Convention upon the day of its coming into force.

Article 7.

A special record shall be kept by the Secretary-General of the League of Nations show-

Článek 3.

Tato úmluva, jejíž oba texty francouzský i anglický jsou stejně autentické, bude mít dnešní datum a může býti až do 31. října 1924 podepsána každým státem zastoupeným na ženevské konferenci, každým členem Společnosti národů a každým státem, jemuž Rada Společnosti národů k tomu účeli zašle jeden výtisk této úmluvy.

Článek 4.

Tato úmluva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou odevzdány generálnímu tajemníkovi Společnosti národů, jenž oznámí jejich převzetí všem státům úmluvu podepsavším neb k ní přistoupivším.

Článek 5.

Po 1. listopadu 1924 může k této úmluvě přistoupiti každý stát zastoupený na konferenci zmíněné v článku 1., každý člen Společnosti národů a každý stát, jemuž Rada Společnosti národů zaslala za tím účelem výtisk úmluvy.

Přistoupení toto bude provedeno listinou zaslanou generálnímu tajemníkovi Společnosti národů k uložení v archivu sekretariátu. Generální tajemník zpraví o tomto uložení ihned všechny státy úmluvu podepsavší neb k ní přistoupivší.

Článek 6.

Tato úmluva nabude účinnosti teprve, až bude ratifikována ve jménu pěti států. Dnem účinnosti bude devadesátý den po převzetí páté ratifikace generálním tajemníkem Společnosti národů. Později počne tato úmluva mít účinnost, pokud jde o tu kterou stranu, devadesátým dnem po převzetí ratifikační listiny neb oznámení o přístupu.

V souhlase s ustanoveními článku 18. Úmluvy o Společnosti národů generální tajemník zapíše tuto úmluvu do rejstříku v den, kdy vstoupí v účinnost.

Článek 7.

Generální tajemník Společnosti národů provede, přihlédaje k článku 9., zvláštní záznam.

quant, compte tenu de l'article 9, quelles parties ont signé ou ratifié la présente Convention, y ont adhéré ou l'ont dénoncée. Ce recueil sera constamment ouvert aux Membres de la Société et publication en sera faite aussi souvent que possible, suivant les indications du Conseil.

Article 8.

Sous réserve des dispositions de l'article 2 de la présente Convention, celle-ci peut être dénoncée par l'une quelconque des Parties, après l'expiration d'un délai de cinq ans, à partir de la date de son entrée en vigueur pour ladite partie. La dénonciation sera faite sous forme de notification écrite, adressée au Secrétaire général de la Société des Nations. Copie de cette notification informant toutes les autres parties de la date à laquelle elle a été reçue, leur sera immédiatement transmise par le Secrétaire général.

La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle elle aura été reçue par le Secrétaire général, et ne sera opérante qu'en ce qui concerne l'Etat qui l'aura notifiée.

Article 9.

Tout Etat signataire ou adhérent de la présente Convention peut déclarer, soit au moment de sa signature, soit au moment de sa ratification ou de son adhésion, que son acceptation de la présente Convention n'engage pas, soit l'ensemble, soit tel de ses protectorats, colonies, possessions ou territoires d'outre-mer soumis à sa souveraineté ou à son autorité, et peut, ultérieurement et conformément à l'article 5, adhérer séparément au nom de l'un quelconque de ces protectorats, colonies, possessions ou territoires d'outre-mer, exclus par cette déclaration.

La dénonciation pourra également s'effectuer séparément pour tout protectorat, colonie, possession ou territoire d'outre-mer; les dispositions de l'article 8 s'appliqueront à cette dénonciation.

Article 10.

Le revision de la présente Convention pourra être demandée à toute époque par un tiers des Etats contractants.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

FAIT à Genève, le neuf décembre mil neuf cent vingt-trois, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations.

ing, with due regard to the provisions of Article 9, which of the Parties have signed, ratified, acceded to or denounced the present Convention. This record shall be open to the Members of the League at all times; it shall be published as often as possible, in accordance with the directions of the Council.

Article 8.

Subject to the provisions of Article 2 above, the present Convention may be denounced by any Party thereto after the expiration of five years from the date when it came into force in respect of that Party. Denunciation shall be effected by notification in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations. Copies of such notification shall be transmitted forthwith by him to all the other Parties, informing them of the date on which it was received.

A denunciation shall take effect one year after the date on which the notification thereof was received by the Secretary-General, and shall operate only in respect of the notifying State.

Article 9.

Any State signing or acceding to the present Convention may declare at the moment either of its signature, ratification or accession, that its acceptance of the present Convention does not include any or all of its colonies, overseas possessions, protectorates, or overseas territories, under its sovereignty or authority, and may subsequently accede, in conformity with the provisions of Article 5, on behalf of any such colony, overseas possession, protectorate or territory excluded by such declaration.

Denunciation may also be made separately in respect of any such colony, overseas possession, protectorate or territory, and the provisions of Article 8 shall apply to any such denunciation.

Article 10.

The revision of the present Convention may be demanded at any time by one-third of the Contracting States.

IN FAITH WHEREOF the above-named plenipotentiaries have signed the present Convention.

DONE at Geneva the ninth day of December, one thousand nine hundred and twenty-three, in a single copy which shall remain deposited in the Archives of the Secretariat of the League of Nations.

o tom, které strany tuto úmluvu podepsaly nebo ratifikovaly, které k ní přistoupily neb ji vypověděly. Tento záznam bude stále vyložen k nahlédnutí členům Společnosti a bude uveřejňován co nejčastěji podle pokynů Rady.

Článek 8.

S výhradou ustanovení článku 2. této úmluvy může býti tato úmluva vypovězena kteroukoli ze stran po uplynutí lhůty pěti let ode dne, kdy nabyla pro tuto stranu účinnosti. Výpověď bude dána ve formě písemného oznámení řízeného generálnímu tajemníku Společnosti národů. Opis tohoto oznámení uvědomující všechny ostatní strany o dni, kterého bylo přijato, bude jim generálním tajemníkem ihned zaslán.

Výpověď počne účinkovati za rok ode dne, kdy došla generálního tajemníka, a bude míti účinek jen pro stát, který ji oznámil.

Článek 9.

Každý stát, který tuto úmluvu podepsal nebo k ní přistoupil, může prohlásiti buď při podpisu nebo při ratifikaci či přístupu k úmluvě, že přijetí této úmluvy nezavazuje buď žádné nebo některé z jeho protektorátů, kolonií, držav neb území zámořských, podléhajících jeho svrchovanosti nebo pravomoci, a může později k ní přistoupiti v souhlasu s článkem 5. odděleně jménem kteréhokoliv z těchto protektorátů, kolonií, držav nebo území zámořských vyjmutých tímto prohlášením.

Výpověď může rovněž býti dána odděleně za kterýkoliv protektorát, kolonii, državu nebo území zámořské; pro takovou výpověď platí ustanovení článku 8.

Článek 10.

Revise této úmluvy může býti požadována kdykoliv jednou třetinou smluvních států.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ podepsali výše jmenovaní plnomocníci tuto úmluvu.

DANO v Ženevě, dne devátého prosince roku tisícího devítistého dvacátého třetího v jediném výtisku, který zůstane uložen v archivu sekretariátu Společnosti národů.

ALLEMAGNE	GOTTFRIED ASCHMANN	GERMANY
BELGIQUE	XAVIER NEUJEAN	BELGIUM
BRÉSIL	E. LEITÃO DE CARVALHO E. MONTARROYOS	BRAZIL
EMPIRE BRITANNIQUE	H. LLEWELLYN SMITH	BRITISH EMPIRE
NOUVELLE-ZÉLANDE	J. ALLEN	NEW ZEALAND
INDE	HARDINGE OF PENSHURST	INDIA
BULGARIE	D. MIKOFF	BULGARIA
CHILI	FRANCISCO RIVAS VICUÑA	CHILE
DANEMARK	A. HOLCK-COLDING	DENMARK
ESPAGNE	GMO. BROCKMANN	SPAIN
Sous réserve du Droit concernant l'émigration dont à l'article 12 (douze) de ce Statut. Subject to the right relating to emigration mentioned in Article 12 (twelve) of this Statute.		
ESTHONIE	C. R. PUSTA	ESTHONIA
GRÈCE	A. POLITIS, D. G. PHOCAS	GREECE
Sous réserve du droit concernant l'émigration, dont l'Art. 12 (douze) de ce Statut. Subject to the right relating to emigration mentioned in Article 12 (twelve) of this Statute.		
A. P. D. Ph.		
HONGRIE	WALTER	HUNGARY

NĚMECKO

GOTTFRIED ASCHMANN

BELGIE

XAVIER NEUJEAN

BRASILIE

E. LEITÃO DE CARVALHO
E. MONTARROYOS

BRITSKÁ ŘÍŠE

H. LLEWELLYN SMITH

NOVÝ ZÉLAND

J. ALLEN

INDIE

HARDINGE OF PENSHURST

BULHARSKO

D. MIKOFF

CHILE

FRANCISCO RIVAS VICUÑA

DÁNSKO

A. HOLCK-COLDING

ŠPANĚLSKO

S výhradou práva o vystěhovalectví podle
článku 12. (dvanáctého) tohoto statutu.

GMO. BROCKMANN

ESTONSKO

C. R. PUSTA

ŘECKO

A. POLITIS D. G. PHOCAS

S výhradou práva o vystěhovalectví podle
článku 12. (dvanáctého) tohoto statutu.

A. P. D. Ph.

MAĎARSKO

WALTER

ITALIE

ITALY

Sous réserve du droit concernant l'émigration, dont à l'Art. 12 (douze) de ce Statut.

Subject to the right relating to emigration mentioned in Article 12 (twelve) of this Statute.

PAOLO BIGNAMI

JAPON

JAPAN

S. OKUYAMA

LITHUANIE

LITHUANIA

Sous réserve du droit concernant l'émigration dont l'Art. douze de ce Statut.

Subject to the right relating to emigration mentioned in Article 12 (twelve) of this Statute.

DOBKEVICIUS

NORVÈGE

NORWAY

GABRIEL SMITH

PAYS-BAS

NETHERLANDS

V. EYSINGA,

à l'exception des territoires d'outre-mer, Indes Néerlandaises, Suriname et Curaçao.

with the exception of overseas territories, the Netherlands Indies, Surinam and Curaçao.

SALVADOR

SALVADOR

J. GUSTAVO GUERRERO

ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES

KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES

Sous réserve du droit concernant l'émigration, dont à l'Art. 12 (douze) de ce Statut.

Subject to the right relating to emigration mentioned in Article 12 (twelve) of this Statute.

B. VOUKOVITCH

SIAM

SIAM

PHYA SANPAKITCH PREECHA

SUÈDE

SWEDEN

ALTSTRÖMER

SUISSE

SWITZERLAND

HEROLD

TCHÉCOSLOVAQUIE

CZECHOSLOVAKIA

Sous réserve du droit concernant l'émigration, dont à l'Art. 12 (douze) de ce Statut.

Subject to the right relating to emigration mentioned in Article 12 (twelve) of this Statute.

J. DVOŘÁČEK

URUGUAY

URUGUAY

B. FERNANDEZ Y MEDINA

ITALIE

S výhradou práva o vystěhovalectví podle
čl. 12. (dvanáctého) tohoto statutu.

PAOLO BIGNAMI

JAPONSKO

S. OKUYAMA

LITVA

S výhradou práva o vystěhovalectví podle
čl. 12. (dvanáctého) tohoto statutu.

DOBKEVICIUS

NORSKO

GABRIEL SMITH

NIZOZEMÍ

V. EYSINGA

s vyloučením zámořských území, Nizozemské
Indie, Surinamu a Curaçaa.

SALVADOR

J. GUSTAVO GUERRERO

KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ

S výhradou práva o vystěhovalectví podle
čl. 12. (dvanáctého) tohoto statutu.

B. VOUKOVITCH

SIAM

PHYA SANPAKITCH PREECHA

ŠVÉDSKO

ALSTRÖMER

ŠVÝCARSKO

HEROLD

ČESKOSLOVENSKO

S výhradou práva o vystěhovalectví podle
čl. 12. (dvanáctého) tohoto statutu.

J. DVOŘÁČEK

URUGUAY

B. FERNANDEZ Y MEDINA

Statute.

Article premier.

Sont considérés comme ports maritimes, au sens du présent Statut, les ports fréquentés normalement par les navires de mer et servant au commerce extérieur.

Article 2.

Sous condition de réciprocité et avec la réserve prévue au premier alinéa de l'article 8, tout Etat contractant s'engage à assurer aux navires de tout autre Etat contractant un traitement égal à celui des ses propres navires ou des navires de n'importe quel autre Etat, dans les ports maritimes placés sous sa souveraineté ou son autorité, en ce qui concerne la liberté d'accès du port, son utilisation et la complète jouissance des commodités qu'il accorde à la navigation et aux opérations commerciales pour les navires, leurs marchandises et leurs passagers.

L'égalité de traitement ainsi établie s'étendra aux facilités de toutes sortes telles que: attribution de places à quai, facilités de chargement et de déchargement, ainsi qu'aux droits et taxes de toute nature perçus au nom ou pour le compte du Gouvernement, des autorités publiques, des concessionnaires ou établissements de toutes sortes.

Article 3.

Les dispositions de l'article précédent ne restreignent aucunement la liberté des autorités compétentes d'un port maritime dans l'application des mesures qu'elles jugent convenable de prendre en vue de la bonne administration du port, pourvu que ces mesures soient conformes au principe de l'égalité de traitement tel qu'il est défini dans ledit article.

Article 4.

Tous les droits et taxes pour l'utilisation des ports maritimes devront être dûment publiés avant leur mise en vigueur.

Il en sera de même des règlements de police et d'exploitation.

Dans chaque port maritime, l'administration du port tiendra à la disposition des intéressés un recueil des droits et taxes en vigueur, ainsi que des règlements de police et d'exploitation.

Statute.

Article I.

All ports which are normally frequented by sea-going vessels and used for foreign trade shall be deemed to be maritime ports within the meaning of the present Statute.

Article 2.

Subject to the principle of reciprocity and to the reservation set out in the first paragraph of Article 8, every Contracting State undertakes to grant the vessels of every other Contracting State equality of treatment with its own vessels, or those of any other State whatsoever, in the maritime ports situated under its sovereignty or authority, as regards freedom of access to the port, the use of the port, and the full enjoyment of the benefits as regards navigation and commercial operations which it affords to vessels, their cargoes and passengers.

The equality of treatment thus established shall cover facilities of all kinds, such as allocation of berths, loading and unloading facilities, as well as dues and charges of all kinds levied in the name or for the account of the Government, public authorities, concessionaries or undertakings of any kind.

Article 3.

The provisions of the preceding article in no way restrict the liberty of the competent Port Authorities to take such measures as they may deem expedient for the proper conduct of the business of the port provided that these measures comply with the principle of equality of treatment as defined in the said article.

Article 4.

All dues and charges levied for the use of maritime ports shall be duly published before coming into force.

The same shall apply to the by-laws and regulations of the port.

In each maritime port, the Port Authority shall keep open for inspection by all persons concerned a table of the dues and charges in force, as well as a copy of the by-laws and regulations.

Statut.

Článek 1.

Námořními přístavy ve smyslu tohoto statutu rozumějí se přístavy navštěvované normálně námořními lodmi a sloužící zahraničnímu obchodu.

Článek 2.

Za podmínky vzájemnosti a s výhradou obsaženou v prvním odstavci článku 8. zavazuje se každý smluvní stát nakládati v námořních přístavech podléhajících jeho svrchovanosti nebo pravomoci s lodmi každého jiného smluvního státu stejně jako s vlastními nebo jako s lodmi kteréhokoliv jiného státu, pokud jde o svobodný přístup do přístavu, jeho používání a úplné užívání výhod, jež poskytuje lodím, jejich zboží a cestujícím pro plavbu a obchodní podnikání.

Takto stanovená rovnost nakládání bude se vztahovati na výhody všeho druhu jako přidělení pevných míst na nábreží, zařízení nakládací a vykládací, jakož i na dávky a poplatky všeho druhu vybírané ve jménu nebo na účet vlády, veřejných úřadů, koncesionářů nebo podniků všeho druhu.

Článek 3.

Ustanovení předchozího článku nikterak neomezují svobody příslušných úřadů námořního přístavu činiti opatření, jež pokládají za vhodná pro dobrou správu přístavu, jen když tato opatření jsou v souhlasu se zásadou rovného nakládání vymezenou ve jmenovaném článku.

Článek 4.

Všechny dávky a poplatky vybírané za používání námořních přístavů musí býti řádně uveřejněny dříve než vejdou v platnost.

Totéž platí o řádech policejních a provozních.

V každém námořním přístavě bude míti přístavní správa k použití zájemníků sbírku platných dávek a poplatků, jakož i policejních a provozních řádů.

Article 5.

Pour la détermination et l'application des droits de douane ou assimilés, des droits d'octroi local ou de consommation, ainsi que des frais accessoires perçus à l'occasion de l'importation ou de l'exportation des marchandises par les ports maritimes placés sous la souveraineté ou l'autorité des Etats contractants, il ne pourra être aucunement tenu compte du pavillon du navire, de telle sorte qu'aucune distinction ne sera faite au détriment du pavillon d'un Etat contractant quelconque entre celui-ci et le pavillon de l'Etat sous la souveraineté ou l'autorité duquel le port est placé, ou celui de n'importe quel autre Etat.

Article 6.

Afin de ne pas rendre inopérant dans la pratique le principe d'égalité de traitement dans les ports maritimes, posé à l'article 2, par l'adoption d'autres mesures de discrimination prises contre les navires d'un Etat contractant utilisant lesdits ports, chaque Etat contractant s'engage à appliquer les dispositions des articles 4, 20, 21 et 22 du Statut annexé à la Convention sur le régime international des voies ferrées signée à Genève le 9 décembre 1923 en tant que ces articles s'appliquent aux transports en provenance ou à destination d'un port maritime, que cet Etat contractant soit ou non partie à ladite Convention sur le régime international des voies ferrées. Lesdits articles doivent être interprétés conformément aux dispositions du Protocole de signature de ladite Convention (Voir annexe).

Article 7.

A moins de motifs exceptionnels, basés notamment sur des considérations géographiques, économiques ou techniques spéciales justifiant une dérogation, les droits de douane perçus dans un port maritime quelconque placé sous la souveraineté ou l'autorité d'un Etat contractant, ne pourront être supérieurs à ceux qui sont perçus aux autres frontières douanières du même Etat, sur une marchandise de même nature, de même provenance ou de même destination.

Si pour les motifs exceptionnels ci-dessus visés, des facilités douanières particulières sont accordées par un Etat contractant sur d'autres voies d'importation ou d'exportation des marchandises, il n'en fera pas un moyen de discrimination déraisonnable au détriment de l'importation ou de l'exportation effectuée par la voie des ports maritimes placés sous sa souveraineté ou autorité.

Article 5.

In assessing and applying Customs and other analogous duties, local octroi or consumption duties, or incidental charges, levied on the importation or exportation of goods through the maritime ports situated under the sovereignty or authority of the Contracting States, the flag of the vessel must not be taken into account, and accordingly no distinction may be made to the detriment of the flag of any Contracting State whatsoever as between that flag and the flag of the State under whose sovereignty or authority the port is situated, or the flag of any other State whatsoever.

Article 6.

In order that the principle of equal treatment in maritime ports laid down in Article 2 may not be rendered ineffective in practice by the adoption of other methods of discrimination against the vessels of a Contracting State using such ports, each Contracting State undertakes to apply the provisions of Article 4, 20, 21 and 22 of the Statute annexed to the Convention on the International Régime of Railways, signed at Geneva on December 9th, 1923, so far as they are applicable to traffic to or from a maritime port, whether or not such Contracting State is a party to the said Convention on the International Régime of Railways. The aforesaid Articles are to be interpreted in conformity with the provisions of the protocol of Signature of the said Convention. (See Annex.)

Article 7.

Unless there are special reasons justifying an exception, such as those based upon special geographical, economic, or technical conditions, the Customs duties levied in any maritime port situated under the sovereignty or authority of a Contracting State may not exceed the duties levied on the other Customs frontiers of the said State on goods of the same kind, source or destination.

If, for special reasons as set out above, a Contracting State grants special Customs facilities on other routes for the importation or exportation of goods, it shall not use these facilities as a means of discriminating unfairly against importation or exportation through the maritime ports situated under its sovereignty or authority.

Článek 5.

Při stanovení a vybírání celních neb podobných dávek, místních dávek potravních neb spotřebních, jakož i vedlejších poplatků vybíraných při dovozu neb vývozu zboží přes námořní přístavy podléhající svrchovanosti nebo pravomoci smluvních států, nebude nikterak brán zřetel na vlajku lodi, takže nebude činěn žádný rozdíl na úkor vlajky kteréhokoliv smluvního státu mezi vlajkou tohoto státu a vlajkou státu, jehož svrchovanosti nebo pravomoci přístav podléhá, nebo vlajkou kteréhokoliv jiného státu.

Článek 6.

Aby zásada o rovném nakládání v námořních přístavech, obsažená v článku 2., se nestala v praxi bezúčinnou zavedením jiných rozlišovacích opatření, učiněných proti lodím některého smluvního státu, používajícím těchto přístavů, zavazuje se každý smluvní stát prováděti ustanovení článku 4., 20., 21. a 22. Statutu připojeného k Úmluvě o mezinárodním režimu na železnicích, podepsané v Ženevě 9. prosince 1923, pokud se tyto články vztahují na dopravu zásilek pocházejících z námořního přístavu neb určených do něho, ať je dotýčný smluvní stát smluvní stranou řečené Úmluvy o mezinárodním režimu na železnicích či nikoliv. Tyto články musí býti vykládány souhlasně s ustanoveními podpisového protokolu řečené úmluvy. (Viz přílohu.)

Článek 7.

Cla vybíraná v kterémkoli námořním přístavu, podléhajícím svrchovanosti nebo pravomoci některého smluvního státu, nemohou býti vyšší cel vybíraných na ostatních celních hranicích téhož státu ze zboží téhož druhu a téhož původu neb určení, leč by výjimečné důvody, založené zejména na zvláštních okolnostech zeměpisných, hospodářských a technických, ospravedlňovaly výjimku.

Jestliže z výjimečných důvodů výše vytčených některý smluvní stát poskytne zvláštní celní výhody na jiných cestách pro dovoz nebo vývoz zboží, nepoužije toho jako prostředku k nespravedlivému rozlišování na úkor dovozu nebo vývozu přes námořní přístavy, jež jsou pod jeho svrchovaností nebo pravomocí.

Article 8.

Chacun des Etats contractants se réserve la faculté de suspendre, après notification par la voie diplomatique, le bénéfice de l'égalité de traitement pour tout navire d'un Etat qui n'appliquerait pas, d'une façon effective, dans un port maritime placé sous sa souveraineté ou son autorité, les dispositions du présent Statut aux navires dudit Etat contractant, à leurs marchandises et à leurs passagers.

En cas d'application de la mesure prévue à l'alinéa précédent, l'Etat qui en aura pris l'initiative et l'Etat qui en sera l'objet auront, l'un et l'autre, le droit de s'adresser à la Cour permanente de justice internationale par une requête adressée au greffe; la Cour statuera en procédure sommaire.

Toutefois, chaque Etat contractant aura la faculté, au moment de signer ou de ratifier la présente Convention, de déclarer que, à l'égard de tous les autres Etats contractants qui feraient la même déclaration, il renonce au droit de prendre les mesures mentionnées à l'alinéa premier du présent article.

Article 9.

Le présent Statut ne vise en aucune manière le cabotage maritime.

Article 10.

Chaque Etat contractant se réserve le droit d'organiser comme il l'entend le service du remorquage dans ses ports maritimes, à la condition que les dispositions des articles 2 et 4 soient observées.

Article 11.

Chaque Etat contractant se réserve le droit d'organiser ou de réglementer le pilotage comme il l'entend.

Dans le cas où le pilotage est obligatoire, les tarifs et les services rendus seront soumis aux dispositions des articles 2 et 4, mais chaque Etat contractant pourra exempter de l'obligation ceux de ses nationaux qui rempliraient des conditions techniques déterminées.

Article 12.

Chaque Etat contractant aura la faculté, au moment de la signature ou de la ratification de la présente Convention, de déclarer qu'il se réserve le droit de limiter, suivant sa

Article 8.

Each of the Contracting States reserves the power, after giving notice through diplomatic channels, of suspending the benefit of equality of treatment from any vessel of a State which does not effectively apply, in any maritime port situated under its sovereignty or authority, the provisions of this Statute to the vessels of the said Contracting State, their cargoes and passengers.

In the event of action being taken as provided in the preceding paragraph, the State which has taken action and the State against which action is taken, shall both alike have the right of applying to the Permanent Court of International Justice by an application addressed to the Registrar; and the Court shall settle the matter in accordance with the rules of summary procedure.

Every Contracting State shall, however, have the right at the time of signing or ratifying this Convention, of declaring that it renounces the right of taking action as provided in the first paragraph of this article against any other State which may make a similar declaration.

Article 9.

This Statute does not in any way apply to the maritime coasting trade.

Article 10.

Each Contracting State reserves the right to make such arrangements for towage in its maritime ports as it thinks fit, provided that the provisions of Articles 2 and 4 are not thereby infringed.

Article 11.

Each Contracting State reserves the right to organise and administer pilotage services as it thinks fit. Where pilotage is compulsory, the dues and facilities offered shall be subject to the provisions of Articles 2 and 4, but each Contracting State may exempt from the obligation of compulsory pilotage such of its nationals as possess the necessary technical qualifications.

Article 12.

Each Contracting State shall have the power, at the time of signing or ratifying this Convention, of declaring that it reserves the right of limiting the transport of emigrants,

Článek 8.

Každý ze smluvních států vyhrazuje si možnost, když to byl diplomatickou cestou oznámil, zastaviti výhodu rovného nakládání vůči každé lodi státu, který by v některém přístavu, jsoucím pod jeho svrchovaností neb pravomocí, skutečně neprováděl ustanovení tohoto statutu vůči lodím onoho smluvního státu, jejich zboží a cestujícím.

V případě, že bude použito opatření předešlého odstavce, budou oba státy, jak ten, který dal k tomu podnět, tak i onen, který bude opatřením postižen, míti právo obrátiti se k Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti se žádostí svědčící kanceláři dvoru; soudní dvůr rozhodne ve zkráceném řízení.

Každý smluvní stát má však možnost prohlásiti při podpisu neb ratifikaci této úmluvy, že se vzdává práva použití opatření, obsažených v prvním odstavci tohoto článku, vůči všem ostatním smluvním státům, které by učinily stejné prohlášení.

Článek 9.

Tento statut netýká se nikterak námořní plavby pobřežní.

Článek 10.

Každý smluvní stát vyhrazuje si právo zařídit ve svých námořních přístavech vlečnou službu, jak uzná za vhodné, s podmínkou, že budou zachovávána ustanovení článků 2. a 4.

Článek 11.

Každý smluvní stát vyhrazuje si právo zařídit neb upravit lodivodní službu, jak uzná za vhodné.

Bude-li lodivodství povinným, budou sazby a výkony podrobeny ustanovením článků 2. a 4., avšak každý smluvní stát může osvoboditi ony své příslušníky, kteří splní stanovené technické podmínky, od povinnosti vzítí si lodivodu.

Článek 12.

Každý smluvní stát bude míti možnost prohlásiti při podpisu neb ratifikaci této úmluvy, že si vyhrazuje právo omeziti dopravu vystěhovalců v souhlase se svým zákonodár-

propre législation, et en s'inspirant autant que possible des principes du présent Statut, le transport des émigrants aux navires auxquels il aura accordé des patentes, comme remplissant les conditions requises dans ladite législation.

Les navires autorisés à faire le transport des émigrants jouiront, dans tous les ports maritimes, de tous les avantages prévus dans le présent Statut.

Article 13.

Le présent Statut s'applique à tous les navires, qu'ils appartiennent à des particuliers, à des collectivités publiques ou à l'Etat.

Toutefois, il ne vise en aucune manière les navires de guerre, ni les navires de police ou de contrôle, ni, en général, les navires exerçant à un titre quelconque la puissance publique, ni tous les autres navires lorsque ceux-ci servent exclusivement aux fins de forces navales, militaires ou aériennes d'un Etat.

Article 14.

Le présent Statut ne vise en aucune manière ni les navires de pêche, ni les produits de leur pêche.

Article 15.

Lorsque par traité, convention ou accord, un Etat contractant aura accordé certains droits, à un autre Etat, dans une zone définie de l'un de ses ports maritimes, en vue de faciliter le transit des marchandises et des passagers à destination ou en provenance dudit Etat, aucun autre Etat contractant ne pourra se prévaloir des dispositions du présent Statut pour revendiquer des droits analogues.

Tout Etat contractant jouissant de tels droits dans un port maritime d'un Etat contractant ou non devra se conformer aux dispositions du présent Statut, en ce qui concerne le traitement des navires faisant le commerce avec lui, ainsi que de leurs marchandises et de leurs passagers.

Tout Etat contractant qui accorde de tels droits à un Etat non contractant est tenu de prévoir dans l'accord à intervenir à ce sujet l'obligation pour l'Etat qui jouira de ces droits, de se conformer aux dispositions du présent Statut, en ce qui concerne le traitement des navires faisant le commerce avec lui, ainsi que de leurs marchandises et de leurs passagers.

in accordance with the provisions of its own legislation to vessels which have been granted special authorisation as fulfilling the requirements of the said legislation. In exercising this right, however, the Contracting State shall be guided, as far as possible, by the principles of this Statute.

The vessels so authorised to transport emigrants shall enjoy all the benefits of this Statute in all maritime ports.

Article 13.

This Statute applies to all vessels, whether public or privately owned or controlled.

It does not, however, apply in any way to warships or vessels performing police or administrative functions, or, in general, exercising any kind of public authority, or any other vessels which for the time being are exclusively employed for the purposes of the Naval, Military or Air Forces of a State.

Article 14.

This Statute does not in any way apply to fishing vessels or to their catches.

Article 15.

Where in virtue of a treaty, convention or agreement a Contracting State has granted special rights to another State within a defined area in any of its maritime ports for the purpose of facilitating the transit of goods or passengers to or from the territory of the said State, no other Contracting State can invoke the stipulations of this Statute in support of any claim for similar special rights.

Every Contracting State which enjoys the aforesaid special rights in a maritime port of another State, whether Contracting or not, shall conform to the provisions of this Statute in its treatment of the vessels trading with it, and their cargoes and passengers.

Every Contracting State which grants the aforesaid special rights to a non-Contracting State is bound to impose, as one of the conditions of the grant, an obligation on the State which is to enjoy the aforesaid rights to conform to the provisions of this Statute in its treatment of the vessels trading with it, and their cargoes and passengers.

stvím a řídě se při tom dle možnosti zásadami tohoto statutu, na lodi, jimž udělí zvláštní osvědčení, že vyhovují podmínkám vyžadovaným tímto zákonodárstvím.

Lodi k dopravě vystěhovalců oprávněné budou požívat ve všech námořních přístavech veškerých výhod v tomto statutu uvedených.

Článek 13.

Tento statut vztahuje se na všechny lodi, ať patří soukromníkům neb veřejným společnostem či státu.

Avšak netýká se nijak lodí válečných ani policejních neb kontrolních, ani všeobecně lodí vykonávajících z jakéhokoliv titulu veřejnou moc, ani všech jiných lodí sloužících výhradně účelům sil námořních, vojenských neb leteckých některého státu.

Článek 14.

Tento statut netýká se nijak ani lodí rybářských ani výtěžku jejich rybolovu.

Článek 15.

Udělí-li některý smluvní stát jinému státu smlouvou, úmlouvou neb dohodou určitá práva v blíže vymezeném pásmu některého ze svých námořních přístavů za účelem ulehčení transitu zboží a cestujících určených do tohoto státu neb z něho pocházejících, nemůže žádný jiný smluvní stát dovolávat se ustanovení tohoto statutu a požadovat práva obdobná.

Každý smluvní stát požívající takových práv v námořním přístavu některého státu smluvního neb nesmluvního musí se řídit ustanoveními tohoto statutu, pokud jde o nakládání s loďmi provozujícími s ním obchod, jakož i s jejich zbožím a cestujícími.

Každý smluvní stát, který udělí taková práva státu nesmluvnímu, je vázán uložití státu, jenž bude požívat těchto práv, v dohodě, kterou s ním za tím účelem uzavře, povinnost řídit se ustanoveními tohoto statutu, pokud jde o nakládání s loďmi provozujícími s ním obchod, jakož i s jejich zbožím a cestujícími.

Article 16.

Il pourra être exceptionnellement, et pour un terme aussi limité que possible, dérogé aux dispositions des articles 2 à 7 inclus par des mesures particulières ou générales que chacun des Etats contractants serait obligé de prendre, en cas d'événements graves intéressant la sûreté de l'Etat ou les intérêts vitaux du pays, étant entendu que les principes au présent Statut doivent être maintenus dans toute la mesure du possible.

Article 17.

Aucun des Etats contractants ne sera tenu, par le présent Statut, de permettre le transit des voyageurs dont l'entrée sur ses territoires sera prohibée ou des marchandises d'une catégorie dont l'importation est interdite, soit pour raison de santé ou de sécurité publiques, soit comme précaution contre les maladies des animaux ou des végétaux. En ce qui concerne les transports autres que les transports en transit, aucun des Etats contractants ne sera tenu par le présent Statut de permettre le transport de voyageurs dont l'entrée sur ses territoires est prohibée ou des marchandises dont l'importation ou l'exportation est interdite, en vertu de lois nationales.

Chaque Etat contractant aura le droit de prendre les mesures de précaution nécessaires relatives au transport des marchandises dangereuses ou assimilées, ainsi que de police générale, y compris la police des émigrants entrant ou sortant de ses territoires, étant entendu que de telles mesures ne devront pas avoir pour effet d'établir des discriminations contraires aux principes du présent Statut.

Rien dans le présent Statut ne saurait non plus affecter les mesures que l'un quelconque des Etats contractants est ou pourra être amené à prendre en vertu de conventions internationales générales auxquelles il est partie, ou qui pourraient être conclues ultérieurement, en particulier celles conclues sous les auspices de la Société des Nations, relativement à la traite des femmes et des enfants, au transit, à l'exportation ou à l'importation d'une catégorie particulière de marchandises, telles que l'opium ou autres drogues nuisibles et les armes ou le produit de pêcheries, ou bien de conventions générales qui auraient pour objet de prévenir toute infraction aux droits de propriété industrielle, littéraire ou artistique, ou qui auraient trait aux fausses marques, fausses indications d'origine ou autres méthodes de commerce déloyal.

Article 16.

Measures of a general or particular character which a Contracting State is obliged to take in case of an emergency affecting the safety of the State or the vital interests of the country may, in exceptional cases, and for as short a period as possible, involve a deviation from the provisions of Articles 2 to 7 inclusive; it being understood that the principles of the present Statute must be observed to the utmost possible extent.

Article 17.

No Contracting State shall be bound by this Statute to permit the transit of passengers whose admission to its territories is forbidden, or of goods of a kind of which the importation is prohibited, either on grounds of public health or security, or as a precaution against diseases of animals or plants. As regards traffic other than traffic in transit, no Contracting State shall be bound by this Statute to permit the transport of passengers whose admission to its territories is forbidden, or of goods of which the import or export is prohibited, by its national laws.

Each Contracting State shall be entitled to take the necessary precautionary measures in respect of the transport of dangerous goods or goods of a similar character, as well as general police measures, including the control of emigrants entering or leaving its territory, it being understood that such measures must not result in any discrimination contrary to the principles of the present Statute.

Nothing in this Statute shall affect the measures which one of the Contracting State is or may feel called upon to take in pursuance of general international conventions to which it is a party, or which may be concluded hereafter, particularly conventions concluded under the auspices of the League of Nations, relating to the traffic in women and children, the transit, export or import of particular kinds of articles such as opium or other dangerous drugs, arms, or the produce of fisheries, or in pursuance of general conventions intended to prevent any infringement of industrial, literary or artistic property, or relating to false marks, false indications of origin or other methods of unfair competition.

Článek 16.

Výjimečně a na dobu co možno nejkratší lze se odchýliti od ustanovení článků 2. až včetně 7. článku zvláštními nebo všeobecnými opatřeními, jež by kterýkoli ze smluvních států byl nucen učiniti v případě vážných událostí dotýkajících se bezpečnosti státu neb životních zájmů země, při čemž se rozumí, že zásady tohoto statutu dlužno zachovati v míře co největší.

Článek 17.

Žádný ze smluvních států nebude tímto statutem vázán, aby dovolil průvoz cestujících, jimž je zapovězen vstup na jeho území, nebo zboží takového druhu, jehož dovoz jest zakázán, ať z důvodů zdravotních nebo veřejné bezpečnosti, ať z důvodů ochrany proti nemocem zvířecím neb rostlinným. Pokud jde o jinou dopravu než průvozní, žádný ze smluvních států nebude tímto statutem vázán, aby dovolil dopravu cestujících, jimž je zapovězen vstup na jeho území, nebo zboží, jehož dovoz nebo vývoz je zakázán domácími zákony.

Každý smluvní stát bude míti právo učiniti ochranná opatření nutná při dopravě zboží nebezpečného nebo jemu podobného, jakož i opatření všeobecné policie, včetně policie vystěhovalců vstupujících na jeho území neb z něho vystupujících, při čemž se rozumí, že taková opatření nesmějí míti za následek zavedení rozlišování příčího se zásadám tohoto statutu.

Žádné ustanovení tohoto statutu nebrání rovněž opatřením, která byl nebo bude nucen učiniti kterýkoli ze smluvních států podle všeobecných mezinárodních úmluv, v nichž je stranou, nebo jež budou snad později uzavřeny, zejména podle úmluv sjednaných pod záštitou Společnosti národů o obchodu se ženami a dětmi, o průvozu, vývozu a dovozu zvláštního druhu zboží jako opia neb jiných škodlivých drogů a zbraní nebo rybářských úlovků, nebo podle všeobecných úmluv, jež mají za účel ochranu práv z vlastnictví průmyslového, literárního neb uměleckého, anebo úmluv, týkajících se falešných známek, nepravých označení původu neb jiných způsobů nekalého obchodu.

Article 18.

Le présent Statut ne fixe pas les droits et devoirs des belligérants et des neutres en temps de guerre; néanmoins, il subsistera en temps de guerre, dans la mesure compatible avec ces droits et ces devoirs.

Article 19.

Les Etats contractants s'engagent à apporter à celles des conventions en vigueur à la date du 9 décembre 1923 et qui contreviendraient aux dispositions du présent Statut, dès que les circonstances le rendront possible ou tout au moins au moment de l'expiration de ces conventions, toutes modifications destinées à les mettre en harmonie avec elle, que permettraient les conditions géographiques, économiques ou techniques des pays ou régions qui sont l'objet de ces conventions.

Il en est de même des concessions accordées avant la date du 9 décembre 1923 pour l'exploitation totale ou partielle des ports maritimes.

Article 20.

Le présent Statut ne comporte aucunement le retrait de facilités plus grandes en vigueur, accordées à l'utilisation des ports maritimes dans des conditions compatibles avec les principes du présent Statut; il ne comporte pas davantage l'interdiction d'en accorder à l'avenir de semblables.

Article 21.

Sans préjudice de la clause prévue au deuxième alinéa de l'article 8, les différends qui surgiraient entre Etats contractants au sujet de l'interprétation ou de l'application du présent Statut seront réglés de la manière suivante:

Si le différend ne peut être réglé, soit directement entre les parties, soit par tout autre moyen de règlement amiable, les parties au différend pourront, avant de recourir à toute procédure d'arbitrage ou à un règlement judiciaire, soumettre le différend pour avis consultatif à l'organe qui se trouverait institué par la Société des Nations comme organe consultatif et technique des Membres de la Société, en ce qui concerne les communications et le transit. En cas d'urgence, un avis provisoire pourra recommander toutes mesures provisionnelles destinées notamment à rendre au trafic international les facilités dont il jouissait avant l'acte ou le fait ayant donné lieu au différend.

Article 18.

This Statute does not prescribe the rights and duties of belligerents and neutrals in time of war. The Statute shall, however, continue in force in time of war so far as such rights and duties permit.

Article 19.

The Contracting State undertake to introduce into those Conventions in force on December 9th, 1923, which contravene the provisions of this Statute, so soon as circumstances permit and in any case on the expiry of such conventions, the modifications required to bring them into harmony with such provisions, so far as the geographical economic or technical circumstances of the countries or areas concerned allow.

The same shall apply to concessions granted before December 9th, 1923, for the total or partial exploitation of maritime ports.

Article 20.

This Statute does not entail in any way the withdrawal of facilities which are greater than those provided for in the Statute and which have been granted in respect of the use of maritime ports under conditions consistent with its principles. This Statute also entails no prohibition of such grant of greater facilities in the future.

Article 21.

Without prejudice to the provisions of the second paragraph of Article 8, disputes which may arise between Contracting States as to the interpretation or the application of the present Statute shall be settled in the following manner:

Should it prove impossible to settle such dispute either directly between the Parties or by any other method of amicable settlement, the Parties to the dispute may, before resorting to any procedure of arbitration or to a judicial settlement, submit the dispute for an advisory opinion to the body established by the League of Nations as the advisory and technical organisation of Members of the League for matters of communications and transit. In urgent cases a preliminary opinion may be given recommending temporary measures, including measures to restore the facilities for international traffic which existed before the act or occurrence which gave rise to the dispute.

Článek 18.

Tento statut nestanoví práv a povinností válčících a neutrálních států v době války; nicméně zůstane v platnosti i v čase války v míře s těmito právy a povinnostmi slučitelné.

Článek 19.

Smluvní státy se zavazují změnití ony úmluvy platné dne 9. prosince 1923, které odporují ustanovením tohoto statutu, jakmile to okolnosti dovolí, a v každém případě při jejich uplynutí, tak, aby je s nimi uvedly v souhlas, pokud to dovolí zeměpisné, hospodářské a technické poměry zemí nebo krajů, jichž se tyto úmluvy týkají.

Totéž platí o koncesích udělených před 9. prosincem 1923 k úplnému neb částečnému provozování námořních přístavů.

Článek 20.

Tento statut nezahrnuje v sobě nikterak odněti již platných rozsáhlejších výhod udělených s ohledem na používání námořních přístavů za podmínek slučitelných se zásadami tohoto statutu; rovněž neobsahuje zákazu povolovati podobné výhody v budoucnosti.

Článek 21.

Bez újmy ustanovení druhého odstavce článku 8. budou spory vzniklé mezi smluvními státy o výklad nebo provádění tohoto statutu řešeny tímto způsobem:

Nemůže-li spor býti urovnán buď přímo mezi stranami nebo jakýmkoli jiným smírným způsobem, mohou sporné strany, dříve než použijí jakéhokoli řízení rozhodčího nebo soudního urovnání, předložit spor k dobrému zdání orgánu, jenž bude ve věcech dopravy a transitu ustaven Společností národů jako poradní a technický orgán pro členy Společnosti. V naléhavém případě může předběžné vyjádření doporučení veškerá prozatímní opatření určená hlavně k tomu cíli, aby mezinárodní dopravě vráceny byly výhody, jichž užívala před činem neb událostí zavdavší podnět ke sporu.

Si le différend ne peut être réglé par l'une des procédures indiquées dans l'alinéa précédent, les Etats contractants soumettront leur litige à un arbitrage, à moins qu'ils n'aient décidé ou ne décident, en vertu d'un accord entre les parties, de le porter devant la Cour permanente de justice internationale.

Article 22.

Si l'affaire est soumise à la Cour permanente de justice internationale, il sera statué dans les conditions déterminées par l'article 27 du Statut de ladite Cour.

En cas d'arbitrage, et à moins que les parties n'en décident autrement, chaque partie désignera un arbitre et le troisième membre du Tribunal arbitral sera choisi par les arbitres, ou, si ces derniers ne peuvent s'entendre, sera nommé par le Conseil de la Société des Nations sur la liste des assesseurs pour les affaires de communications et de transit mentionnées à l'article 27 du Statut de la Cour permanente de justice internationale; dans ce dernier cas, le troisième membre sera choisi conformément aux dispositions de l'avant-dernier alinéa de l'article 4 et du premier alinéa de l'article 5 du Pacte de la Société.

Le Tribunal arbitral jugera sur la base du compromis arrêté d'un commun accord par les parties. Si les parties n'ont pu se mettre d'accord, le Tribunal arbitral, statuant à l'unanimité, établira le compromis après examen des prétentions formulées par les parties; au cas où l'unanimité ne serait pas obtenue, il sera statué par le Conseil de la Société, dans les conditions prévues à l'alinéa précédent. Si le compromis ne fixe pas la procédure, le Tribunal arbitral la fixera lui-même.

Au cours de la procédure d'arbitrage et à moins de dispositions contraires dans le compromis, les parties s'engagent à porter devant la Cour permanente de justice internationale toute question de droit international ou tout point d'interprétation juridique du Statut, dont le Tribunal arbitral, sur demande d'une des parties, estimerait que le règlement du différend exige la solution préalable.

Should it prove impossible to settle the dispute by any of the methods of procedure enumerated in the preceding paragraph, the Contracting States shall submit their dispute to arbitration, unless they have decided or shall decide, under an agreement between them, to bring it before the Permanent Court of International Justice.

Article 22.

If the case is submitted to the Permanent Court of International Justice, it shall be heard and determined under the conditions laid down in Article 27 of the Statute of the Court.

If arbitration is resorted to, and unless the Parties decide otherwise, each Party shall appoint an arbitrator, and a third member of the arbitral tribunal shall be elected by the arbitrators, or, in case the latter are unable to agree, shall be selected by the Council of the League of Nations from the list of assessors for Communications and Transit cases mentioned in Article 27 of the Statute of the Permanent Court of International Justice; in such latter case, the third arbitrator shall be selected in accordance with the provisions of the penultimate paragraph of Article 4 and the first paragraph of Article 5 of the Covenant of the League.

The arbitral tribunal shall judge the case on the basis of the terms of reference mutually agreed upon between the Parties. If the Parties have failed to reach an agreement, the arbitral tribunal, acting unanimously, shall itself draw up terms or reference after considering the claims formulated by the Parties; if unanimity cannot be obtained, the Council of the League of Nations shall decide the terms of reference under the conditions laid down in the preceding paragraph. If the procedure is not determined by the terms of reference, it shall be settled by the arbitral tribunal.

During the course of the arbitration the Parties, in the absence of any contrary provision in the terms of reference, are bound to submit to the Permanent Court of International Justice any question of international law or question as to the legal meaning of this Statute the solution of which the arbitral tribunal, at the request of one of the Parties, pronounces to be a necessary preliminary to the settlement of the dispute.

Nemůže-li spor býti urovnán jedním z řízení označených v předchozím odstavci, předloží jej smluvní státy soudu rozhodčímu, ačli se nerozhodly nebo nerozhodnou, v důsledku dohody mezi stranami, předložití jej Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti.

Článek 22.

Je-li záležitost předložena Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti, bude nalézáno podle podmínek určených článkem 27. statutu tohoto dvora.

V případě řízení rozhodčího a neshodnou-li se strany na něčem jiném, označí každá strana jednoho rozhodčího; třetí člen rozhodčího soudu bude vyvolen těmito rozhodčími anebo, jestliže tito se nemohou dohodnouti, bude jmenován Radou Společnosti národů ze seznamu přísedících pro záležitosti dopravní a transitní, zmíněné v článku 27. statutu Stálého dvoru mezinárodní spravedlnosti; v tomto případě bude třetí člen vyvolen souhlasně s ustanoveními předposledního odstavce článku 4. a prvního odstavce článku 5. Úmluvy o Společnosti národů.

Rozhodčí soud soudí na základě smluvní dohody o soudu, sjednané společně mezi stranami. Nemohly-li se strany dohodnouti, stanoví tuto smluvní dohodu rozhodčí soud jednomyslným usnesením, prozkoumaj nároky upravené stranami; nebylo-li docíleno jednomyslnosti, rozhodne Rada Společnosti způsobem stanoveným v předešlém odstavci. Není-li řízení stanoveno smluvní dohodou o soudu, stanoví je rozhodčí soud sám.

Strany se zavazují, ačli smluvní dohoda neobsahuje ustanovení opačných, přednésti během rozhodčího řízení Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti každou otázku mezinárodního práva nebo každou otázku právního výkladu tohoto statutu, o kterých by rozhodčí soud na žádost jedné ze stran uznal, že předběžné řešení je pro urovnání sporu nutné.

Article 23.

Il est entendu que le présent Statut ne doit pas être interprété comme réglant en quoi que ce soit les droits et obligations *inter se* de territoires faisant partie ou placés sous la protection d'un même Etat souverain, que ces territoires pris individuellement soient ou non Etats contractants.

Article 24.

Rien dans les précédents articles ne pourra être interprété comme affectant en quoi que ce soit les droits ou obligations de tout Etat contractant en tant que Membre de la Société des Nations.

Annexe.

Texte des articles du Statut sur le régime international des voies ferrées, et des dispositions y relatives du Protocole de signature.

Article 4.

Les Etats contractants, reconnaissant la nécessité de laisser à l'exploitation des chemins de fer l'élasticité indispensable pour lui permettre de répondre aux besoins complexes du trafic, entendent maintenir intacte la liberté de cette exploitation, tout en veillant à ce que cette liberté s'exerce sans abus à l'égard du trafic international.

Il s'engagent à donner au trafic international des facilités raisonnables et s'interdisent toute discrimination qui aurait un caractère de malveillance à l'égard des autres Etats contractants, de leurs nationaux ou de leurs navires.

Le bénéfice des dispositions du présent article n'est pas limité aux transports régis par un contrat unique; il s'étend également aux transports visés aux articles 21 et 22 du présent Statut, sous les conditions spécifiées auxdits articles.

Article 20.

Les Etats contractants, reconnaissant la nécessité de laisser aux tarifs en général la souplesse indispensable pour leur permettre de s'adapter, aussi exactement que possible, aux besoins complexes du commerce et de la concurrence commerciale, entendent mainte-

Article 23.

It is understood that this Statute must not be interpreted as regulating in any way rights and obligations *inter se* of territories forming part of or placed under the protection of the same sovereign State, whether or not these territories are individually Contracting States.

Article 24.

Nothing in the preceding Articles is to be construed as affecting in any way the rights or duties of a Contracting State as Member of the League of Nations.

Annex.

Text of the articles of the Statute on the International Régime of Railways and of the provisions relating thereto contained in the Protocol of Signature.

Article 4.

Recognising the necessity of granting sufficient elasticity in the operation of railways to allow the complex needs of traffic to be met, it is the intention of the Contracting States to maintain unimpaired full freedom of operation while ensuring that such freedom is exercised without detriment to international traffic.

They undertake to give reasonable facilities to international traffic and to refrain from all discrimination of an unfair nature directed against the other Contracting State, their nationals or their vessels.

The benefit of the provisions of the present article is not confined to traffic governed by a single contract; it extends also to the traffic dealt with in Articles 21 and 22 of the present Statute subject to the conditions specified in the said Articles.

Article 20.

The Contracting States, recognising the necessity in general of leaving tariffs sufficient flexibility to permit of their being adapted as closely as possible to the complex needs of trade and commercial competition, retain full freedom to frame their tariffs in

Článek 23.

Jest shoda v tom, že tento statut nesmí býti vykládán tak, že by v čemkoli upravoval práva a povinnosti *inter se* oněch území, která jsou částí neb jsou pod ochranou téhož svrchovaného státu, ať tato území sama o sobě jsou smluvními státy či nikoliv.

Článek 24.

Nic z předchozích článků nemůže býti vykládáno, jako by se jakkoli dotýkalo práv nebo povinností kteréhokoli smluvního státu jako člena Společnosti národů.

Příloha.

Znění článků statutu o mezinárodním režimu na železnicích a ustanovení podpisového protokolu k němu se vztahujících:

Článek 4.

Smluvní státy, uznávající nutnost ponechatí provozu železnic nezbytnou pružnost, aby mohl odpovídati mnohostranným potřebám dopravy, zamýšlejí zachovati nedotčenu svobodu tohoto provozu, bdíce ovšem nad tím, aby této svobody nebylo zneužíváno vůči mezinárodní dopravě.

Tyto státy zavazují se poskytnouti mezinárodní dopravě přiměřené výhody a zakazují si každé rozlišování, které by mělo povahu nepřízně vůči ostatním smluvním státům, jejich příslušníkům nebo lodím.

Výhody plynoucí z ustanovení tohoto článku nejsou omezeny na transporty podléhající jednotné dopravní smlouvě; ony vztahují se rovněž na transporty označené v čl. 21. a 22. tohoto statutu, a to za podmínek v těchto člancích výtčených.

Článek 20.

Smluvní státy, uznávající nutnost ponechatí tarifům všeobecně nezbytnou pružnost, aby se mohly co možná nejpřesněji přizpůsobiti mnohostranným potřebám obchodu a obchodní soutěže, zamýšlejí zachovati nedotčenu volnost v pořizování svých tarifů podle

nir intacte la liberté de leur tarification, suivant les principes admis par leur propre législation tout en veillant à ce que cette liberté s'exerce sans abus à l'égard du trafic international.

Ils s'engagent à appliquer au trafic international des tarifs raisonnables, tant par leur taux que par leurs conditions d'application et s'interdisent toute discrimination qui aurait un caractère de malveillance à l'égard des autres Etats contractants, de leurs nationaux ou de leurs navires.

Ces dispositions ne font pas obstacle à l'établissement entre les chemins de fer et la navigation, de tarifs communs respectant les principes posés par les précédents alinéas.

Article 21.

Le bénéfice des dispositions de l'article 20 n'est pas limité aux transports régis par un contrat unique. Il s'étend également à des transports qui comportent une série de parcours, par chemin de fer, par mer ou par toute autre voie, empruntant les territoires de plusieurs Etats contractants et régis par des contrats distincts, sous réserve que les conditions ci-après soient remplies.

Chacun des contrats successifs doit mentionner la provenance initiale et la destination finale du transport; la marchandise doit pendant toute la durée du trajet total, rester sous la surveillance des transporteurs et être transmise par chacun d'eux au suivant sans intermédiaire et sans autre délai que celui nécessaire à l'accomplissement des opérations de transmission des formalités administratives de douane, d'octroi, de police ou autres.

Article 22.

Les dispositions de l'article 20 sont également applicables aussi bien en trafic national qu'en trafic international par chemin de fer aux marchandises séjournant dans un port sans que soit pris en considération le pavillon sous lequel elles ont été importées ou seront exportées.

Protocole de signature: Il est entendu que toute différence de traitement entre pavillons, fondée exclusivement sur la considération du pavillon, doit être considérée comme discrimination de caractère malveillant au sens des articles 4 et 20 du Statut sur le régime international des voies ferrées.

accordance with the principles accepted by their own legislation, provided that this freedom is exercised without detriment to international traffic.

They undertake to apply to international traffic tariffs which are reasonable both as regards their amounts and the conditions of their application, and undertake to refrain from all discrimination of an unfair nature directed against the other Contracting States, their nationals or their vessels.

These provisions shall not prevent the establishment of combined rail and sea tariffs which comply with the principles laid down in the previous paragraphs.

Article 21.

The benefit of the provisions of Article 20 shall not be confined to transport based on single contracts. It shall extend equally to transport made up of successive stages by rail, by sea or by any other mode of transport traversing the territory of more than one Contracting State and regulated by separate contracts, subject to the fulfilment of the following conditions:

Each of the successive contracts must specify the initial source and final destination of the consignment; during the whole duration of carriage the goods must remain under the supervision of the carriers and must be forwarded by each carrier to his successor direct and without delay other than that necessary for the completion of the transport operations and the customs, octroi, police or other administrative formalities.

Article 22.

The provisions of Article 20 shall be equally applicable to internal, as well as to international traffic by rail as regards goods which remain temporarily at the port without regard to the flag under which they have been imported or will be exported.

Protocol of Signature: It is understood that any differential treatment of flags based solely on the consideration of the flag should be considered as discrimination of an unfair nature in the sense of Articles 4 and 20 of the Statute on the International Régime of Railways.

zásad připuštěných jejich vlastním zákonodárstvím, bdíce ovšem nad tím, aby této svobody nebylo zneužíváno vůči mezinárodní dopravě.

Tyto státy zavazují se použití na mezinárodní dopravu tarifů přiměřených nejen jich výší, ale i podmínkami jich upotřebení, a zakazují si každé rozlišování mající povahu nepřízně vůči ostatním smluvním státům, jejich příslušníkům nebo lodím.

Toto ustanovení nebrání zavedení společných tarifů mezi železnicemi a plavbou dbajících zásad stanovených v předchozích odstavcích.

Článek 21.

Výhody ustanovení článku 20. nejsou omezeny na transporty podléhající jednotné dopravní smlouvě. Ony se vztahují rovněž na transporty, které projíždějí řadou tratí po železnici, na moři nebo na kterékoli jiné cestě územími více smluvních států, podléhající při tom různým dopravním smlouvám, za předpokladu, že budou splněny tyto podmínky:

Každá ze smluv po sobě jdoucích musí uvést počáteční původ a konečné určení zásilk; zboží musí zůstat po celou dobu trvání celkové jízdy pod dohledem dopravců a býti každým z nich bezprostředně předáno jeho nástupci, při čemž jsou přípustna jen ta zdržení, jež jsou nutna k vykonání předání a k obstarání formalit celních, místních poplatků, policejních nebo jiných správních formalit.

Článek 22.

Ustanovení článku 20. jsou stejně použitelná jak v domácí, tak v mezinárodní železniční dopravě na zboží uložené v přístavě, aniž by byla brána v úvahu vlajka, pod kterou bylo dovezeno nebo bude vyvezeno.

Podpisový protokol: Rozumí se, že každé rozličné nakládání s vlajkami, založené výhradně na ohledu na vlajku, musí býti považováno za rozlišování mající povahu nepřízně ve smyslu článků 4. a 20. statutu o mezinárodním režimu železnic.

Protocole de Signature de la Convention sur le Régime International des Ports Maritimes.

Au moment de procéder à la signature de la Convention sur le régime international des ports maritimes, conclue à la date de ce jour, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

1° — Il est entendu que les dispositions du présent Statut s'appliqueront aux ports de refuge spécialement construits dans ce but;

2° — Il est entendu que la réserve faite par la délégation britannique des stipulations de la Section 24 du „Pilotage Act“ de 1913 est acceptée.

3° — Il est entendu que les obligations prévues par la législation française en ce qui concerne les courtiers maritimes, ne sont pas considérées comme contraires au principe et à l'esprit du Statut sur le régime international des ports maritimes.

4° — Il est entendu que la condition de réciprocité prévue dans l'article 2 du Statut sur le régime international des ports maritimes n'aura pas pour effet de priver des avantages dudit Statut les Etats contractants dépourvus de ports maritimes et qui ne jouiraient pas dans une zone d'un port maritime d'un autre Etat, des droits prévus à l'article 15 du Statut ci-dessus visé.

5° — Dans le cas où un Etat ou territoire auquel la convention ne s'applique pas aurait même pavillon ou même nationalité qu'un Etat contractant, cet Etat ou ce territoire ne pourra se prévaloir d'aucun droit assuré par le Statut sur le régime international des ports maritimes au pavillon ou aux nationaux des Etats contractants.

Le présent Protocole aura la même force, valeur et durée que le Statut adopté à la date de ce jour et dont il doit être considéré comme faisant partie intégrante.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires susnommés ont signé le présent Protocole.

FAIT à Genève, le neuf décembre mil neuf cent vingt-trois, en simple expédition qui sera déposée dans les Archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera remise à tous les Etats représentés à la Conférence.

(Suivent les mêmes signatures que celles figurant à la fin de la Convention.)

Protocol of Signature of the Convention on the International Régime of Maritime Ports.

At the moment of signing the Convention of to-day's date relating to the International Régime of Maritime Ports, the undersigned, duly authorised, have agreed as follows:

1. — It is understood that the provisions of the present Statute shall apply to ports of refuge specially constructed for that purpose.

2. — It is understood that the British Government's reservation as to the provisions of Section 24 of the „Pilotage Act“ of 1913 is accepted.

3. — It is understood that the obligations laid down in French Law in regard to ship-brokers shall not be regarded as contrary to the principle and spirit of the Statute on the International Régime of Maritime Ports.

4. — It is understood that the condition of reciprocity laid down in Article 2 of the Statute on the International Régime of Maritime Ports shall not exclude from the benefit of the said Statute Contracting States which have no maritime ports and do not enjoy in any zone of a maritime port of another State the rights mentioned in Article 15 of the said Statute.

5. — In the event of the flag or nationality of a Contracting State being identical with the flag or nationality of a State or territory which is outside the Convention, no claim can be advanced on behalf of the latter State or territory to the benefits assured by this Statute to the flags or nationals of Contracting States.

The present Protocol will have the same force, effect and duration as the Statute of to-day's date, of which it is to be considered as an integral part.

IN FAITH WHEREOF the above-mentioned plenipotentiaries have signed the present Protocol.

DONE at Geneva, the ninth day of December, One thousand nine hundred and twenty-three in a single copy which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations; certified copies will be transmitted to all the States represented at the Conference.

(Here follow the same signatures as those appearing at the end of the Convention.)

Podpisový protokol
úmluvy o mezinárodním režimu námořních
přístavů.

Přikročující k podpisu úmluvy o mezinárodním režimu námořních přístavů dnešního dne sjednané, dohodli se podepsaní, byvše k tomu řádně zplnomocnění, takto:

1. Jest shoda v tom, že ustanovení tohoto statutu budou uplatněna na nouzové přístavy zřízené zvláště k tomu účelu.

2. Jest shoda v tom, že výhrada, učiněná britskou delegací ohledně ustanovení oddílu 24. „Lodivodní akty“ (Pilotage Act) z r. 1913, jest připuštěna.

3. Jest shoda v tom, že povinnosti, obsažené ve francouzském zákonodárství o námořních agentech („courtiers maritimes“), nejsou považovány za příčí se zásadě a duchu statutu o mezinárodním režimu námořních přístavů.

4. Jest shoda v tom, že podmínka vzájemnosti, obsažená v článku 2. statutu o mezinárodním režimu námořních přístavů, nebude mít za následek zbaviti výhod tohoto statutu smluvní státy, nemající námořních přístavů, a které by nepožívaly v pásmu nějakého námořního přístavu některého jiného státu práv, o nichž jedná článek 15. tohoto statutu.

5. V případě, že by některý stát neb území, na které se úmluva nevztahuje, měly tutěž vlajku nebo národnost jako některý stát smluvní, nemůže tento stát neb toto území dovolávati se ve svůj prospěch žádného práva zajištěného statutem o mezinárodním režimu námořních přístavů vlajce nebo příslušníkům států smluvních.

Tento protokol bude mít tutěž účinnost, platnost a trvání jako statut dnes schválený, za jehož nerozlučitelnou součást musí býti považován.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ výše jmenovaní zplnomocnění podepsali tento protokol.

DÁNO v Ženevě dne devátého prosince, roku tisícího devítistého dvacátého třetího, v jediném výtisku, který bude uložen v archivu sekretariátu Společnosti národů; všem státům na konferenci zastoupeným bude předáno po jednom ověřeném opise.

(Následují tytéž podpisy jako na konci úmluvy.)

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE STATUTEM, PŘÍLOHOU A PODPISOVÝM ZÁPISEM A VĚDOUCE, ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NIMISOUHLASÍ, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 13. ČERVNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO PRVÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhláší se s tím, že ratifikační listina republiky Československé byla uložena v sekretariátě Společnosti národů dne 10. července 1931, takže úmluva se statutem nabyly pro republiku Československou podle článku 6. úmluvy mezinárodní působnosti dnem 9. října 1931.

Úmluvu a statut ratifikovaly tyto státy:

- Velká Británie (v ratifikační listině se prohlašuje, že ratifikace se nevztahuje na Dominium Kanadské, na Soustátí Australské, na Dominium Novozélandské, na Unii Jihoafrickou, na Svobodný Stát Irský, jakož i na všechna území pod jejich pravomocí a na Indii, a že podle oprávnění stanoveného v článku 9. této úmluvy tato ratifikace se nevztahuje na žádnou z kolonií, držav nebo protektorátů, ani na mandátní území Jeho Britského Veličenstva) (datum deposice 29. VIII. 1924),
- Siam (datum deposice 9. I. 1925),
- Nový Zéland, Západní Samoa, Indie (datum deposice 1. IV. 1925),
- Dánsko s výhradou, že úmluva nevztahuje se podle čl. 9 úmluvy na Gronsko (datum deposice 27. IV. 1926),
- Japonsko s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu (datum deposice 30. IX. 1926),
- Švýcarsko (datum deposice 23. X. 1926),
- Řecko (datum deposice 24. I. 1927),
- Belgie s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu; ratifikace se nevztahuje na belgické Kongo a na území Ruanda-Urundi, nacházející se pod belgickým mandátem (datum deposice 16. V. 1927),
- Švédsko (datum deposice 15. IX. 1927),
- Nizozemsko s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu (datum deposice 22. II. 1928),
- Německo s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu (datum deposice 1. V. 1928),
- Norsko (datum deposice 21. VI. 1928),
- Maďarsko s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu (datum deposice 21. III. 1929),
- Estonsko s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu (datum deposice 4. XI. 1931),
- Jihoslavie s výhradou vyjádřenou při podpisu (datum deposice 20. XI. 1931).

Mimo to k úmluvě a statutu přistoupily tyto státy:

- Velká Britanie za Nový Foundland a Jižní Rhodesii (datum deposice 23. IV. 1925),
 Velká Britanie za Soustátí Australské (tento přístup se nevztahuje na území Papua, na ostrov Norfolk a na mandátní území Nauru a Novou Guineu; datum deposice 29. VI. 1925),
 Velká Britanie za tyto kolonie, protektoráty a britská mandátní území: Bahamas, Barbados, Bermuda, Britská Guyana, Britský Honduras, britský protektorát Ostrovů Šalamounových, Brunei, Ceylon, Cyprus, Ostrovy Falklandské, Malajské státy federované (Perak, Selangor, Negri Sembilan, Pahang), Fidži, Gambie, Gibraltar, Ostrovy Gilbertovy a Ellisovy, Zlaté Pobřeží, Grenada, Hongkong, Jamaika (s výjimkou ostrovů Turks, Caicos a ostrovů Caymanských), Kenia, Ostrovy Podvětrné (Antigoa, Dominika), Montserrat, Sv. Křištof, Nevis, Panenské Ostrovy, Malajské státy nefederované (Johore, Kedah, Perlis, Kelantan, Trengganu), Ostrov Mauritijs, Nigeria, Palestina, Sv. Helena, Sv. Lucia, Sv. Vincent, Ostrovy Seychellské, Siera-Leone, Somalsko, Straits Settlements, území Tanganyika, Ostrovy Tonga, Trinidad a Tobago, Zanzibar (datum deposice 22. IX. 1925),
 Velká Britanie za Maltu (datum deposice 7. XI. 1925),
 Rakousko (datum deposice 20. I. 1927),
 Nizozemsko za Nizozemskou Indii, Surinam a Curaçao s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu (datum deposice 22. II. 1928),
 Irak s výhradou práva o vystěhovalectví podle čl. 12 statutu (datum deposice 1. V. 1929),
 Panama notifikovala přístup dne 4. IV. 1925.

Dr. Beneš v. r.

65.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Nizozemským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ NIZOZEMSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale entre la République Tchecoslovaque et le Royaume des Pays-Bas.

Le Président de la République Tchecoslovaque et Sa Majesté la Reine des Pays-Bas ayant résolu d'un commun accord de conclure une convention pour l'extradition des malfaiteurs, l'extradition en transit et l'assistance judiciaire en matière pénale,

ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Nizozemským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a Její Veličenstvo královna Nizozemská rozhodnouce se společně, že sjednají úmluvu o vydávání a průvozu zločinců, jakož i o právní pomoci ve věcech trestních, jmenovali k tomu cíli svými zmocněnci: